

Il·lusió, dignitat i valentia

written by Redacció Unilateral | 12 de març de 2018

Discurs de Jordi Pairó a la mobilització independentista d'aquest diumenge

“Acabem de veure mostres d'il·lusió, dignitat i valentia. En són una mostra, però cada dia en trobem a totes les manifestacions, concentracions i a qualsevol dels actes per reclamar la República. Il·lusió, dignitat i valentia que no estem disposats a perdre.

Ens van trencar la cara l'1 d'octubre a les escoles. Ho diem poc i fa que n'oblidem la magnitud.

Ens van trencar la cara. L'Estat que ens ocupa ens va trencar la cara.

Vam passar el 10 i el 27 d'octubre a Lluís Companys. El mateix 27 a plaça Sant Jaume s'ensenya saber si acabaríem dormint a casa.

El 28 d'octubre ens vam començar a despertar, i ens vam adonar del que havia passat realment, però ens vam recompondre, i vam seguir.

El 3, el 8, l'11 de novembre... ja sabeu totes les dates, tots hi érem. Des del 28 d'octubre, la il·legitimitat i il·legalitat del 155 ens va portar a lluitar per la restitució del govern legítim. I el 21 de desembre vam respondre defensant el govern legítim a les urnes contra aquest 155 il·legal i demolidor.

Com sempre. Sí, com sempre.

El 21 de desembre vam renovar les majories, amb gairebé un 80% de participació sent plenament conscients de la repercussió dels nostres actes, ja havíem passat l'1 d'octubre. Ja ens havien trencat la cara. Som majoria!

Sempre hem estat al peu del canó i a punt per ser cridats a defensar la república.

Sempre hi hem estat, i ara, entre sorpresa, indignació i tristesa, veiem que algú s'ha oblidat de la força del carrer. Nosaltres hi serem sempre. No podem cedir ni un gram davant l'Estat. Però no veiem la mateixa determinació al Parlament.

Jordi Sànchez, Jordi Cuixart, Oriol Junqueras i Joaquim Forn a la presó. **Carles Puigdemont, Clara Ponsatí, Meritxell Serret, Lluís Puig, Toni Comin i Anna Gabriel** a l'exili. Per sortir al carrer pacíficament o bé per tirar endavant un mandat democràtic a les urnes.

Que potser els hem de deixar als llimbs dels barrots de la presó? O en l'oblit de la distància? Quin flac favor! Si no hi ha marge ni normalitat, per què portem 2 mesos i mig negociant amb normalitat i tranquil·litat? Que volem un govern autonòmic? Oi que no? Doncs a veure si ens posem les piles.

Els plens del Parlament no poden estar condicionats per l'Estat. La sobirania no es demana, s'exerceix. Si el Parlament vol decidir sobiranament el president de la Generalitat, es fa, i punt. I nosaltres serem al carrer.

Que cony està passant?

Què no se'ns està dient?

Per què ens vam trencar la cara l'1 d'octubre?

I sobretot, per què rebrem represàlies pel que vam defensar al carrer?

Per res?

Què vol dir que s'ha d'investir un candidat efectiu? Un d'aprovat per l'Estat espanyol? I on és el fre? Amb canvi recent de candidat hem vist com el problema no és el candidat, sinó la ideologia, i les possibilitats de sortir investit. Ja

n'hi ha prou, plantem cara! A la voluntat de les urnes no es cedeix ni un sol pas!

No tenim pressa per fer un govern feble, tenim fam d'un parlament fort, de defensar la República, i de fer valer la voluntat de tot un poble unit en una lluita.

La por i la presó són les armes de l'Estat per contrastar la nostra lluita totalment pacífica i no violenta, però com totes les armes, quan deixen de fer por, deixen de ser arma. Només acceptant les conseqüències de la lluita, serem lliures per lluitar-la.

Els carrers han fet un exercici de sacrifici i compromís, i res no calmarà la set de República que hi ha als carrers si no és el mateix sacrifici i compromís per part dels partits i institucions. Sempre ho hem dit, i sempre ho direm, la nostra recepta és clara: Som forts quan estem junts. Només quan plantejem estratègies des de la més absoluta unitat tenim garantit que guanyarem.

Les institucions, els partits i la mobilització ciutadana hem d'anar junts per aconseguir l'objectiu. Aquesta unitat ens fa forts davant l'Estat espanyol. Ens volen febles, ens volen dèbils i ens volen dividits. Però ens han de trobar valents, forts i junts!

Aquesta vegada sortim al carrer per exigir-nos entre nosaltres que cal plantar cara al govern espanyol. Hem de plantar cara al govern espanyol i tota la seva maquinària. I per què hem d'aguantar que ens diguin que hauríem de ser a la presó per perseguir un objectiu polític?

Hem de reprendre el camí del 27 d'octubre, fer costat al govern de la República i començar a desplegar la República ARA.

República ARA!"